

LA SUBSTITUCIÓ TEMPORAL I PRECÀRIA EN DETRIMENT DE LA PLANTILLA PERMANENT I ESTABLE. LA “REDUCCIÓ” DE LES PLANTILLES A LA RÀTIO DE MÍNIMS PRESENCIALS I LA SEVA CONSEQÜÈNCIA: LA OBLIGATORIETAT DE REALITZAR HORES EXTRES PER SITUACIONS QUE SÓN HABITUALS I PERFECTAMENT PREVISIBLES

En els darrers anys, els i les educadores socials dels centres de Justícia Juvenil de Catalunya estem sent testimonis d'una **davallada en el nombre de personal contractat** i de la precarització constant en la qualitat que oferim en els nostres serveis.

La realitat que s'està vivint als centres de justícia juvenil ha anat en constant declivi de les places estructurals que hi havia en un inici en aquests centres. Al llarg dels anys, alguns treballadors i treballadores han renunciat a la seva plaça, algunes d'elles per les condicions precàries de treball, també per la manca de mesures eficaces de conciliació i la dificultat que això els suposava a l'haver de compaginar els seus horaris i torns inamovibles amb la seva vida personal i familiar. Però més enllà d'això –que seria motiu d'un altre CATACRAC–, avui cal fer esment en que actualment, moltes d'aquestes **places “estructurals”** i per això, també **degudament pressupostades**, no es troben cobertes, amb la conseqüent precarització, tant de les condicions laborals, com del servei públic que prestem.

Davant de tot això, l'Administració es limita a manifestar que la situació ha quedat resolta, en alguns casos -no en molts altres-, mitjançant la contractació de personal de reforç, sense tenir en compte que ens trobem davant d'unes **necessitats permanents de personal**, al igual que ho són les vacances, les hores d'assumptes personals o el retorn d'hores de formació de tota la plantilla, i **no pas davant d'una situació merament conjuntural o temporal**. En un clar **“abús de dret”**, l'Administració, tal i com ja ho ha fet en algun altre Departament, manté un cos de treballadors suplents paral·lel al cos de treballadors interins permanents, **disposant així de dos tipus de plantilla; la permanent i estable i la de substitució temporal i precària**. Cal recordar-los que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, complint amb la legislació comunitària, ja els va fallar en contra seva recentment en el cas de l'Hospital Clínic?

A més a més, els **mínims presencials d'educadors als centres** han passat de ser una excepció a formar part de l'habitualitat als centres, oblidant que aquelles ràtios que en el seu dia van establir,

estaven concebudes per fer front a **situacions excepcionals i no previstes** (acumulació de baixes en temporada de vacances, etc.), i **no pas per servir de base a la desaparició efectiva de places estructurals**, la qual cosa va en detriment de les condicions laborals dels treballadors (interins i substituïts) i en detriment també de la qualitat en la prestació del servei i per tant, en contraposició directa amb l'interès superior del menor que ha de guiar tota la nostra però també la seva intervenció.

Ja els havíem advertit: Aquesta política de mínims no dóna resposta a unes necessitats de personal que són permanents, i no pas conjunturals ni temporals com ens volien fer creure. Per això s'han donat últimament **situacions inadmissibles** als centres, com la viscuda pels i les treballadores del CE Can Llupià el passat dia 8 de juny, en la que **el director, excusant-se en les “necessitats del servei”, va ordenar per escrit a un treballador del centre que havia de doblar la seva jornada laboral, ultrapassant la jornada màxima legalment prevista i sense cap tipus de descans entre jornades.**

Les decisions preses per raó de les “necessitats del servei”, que no ho oblidí l'Administració, estan concebudes per donar resposta a **situacions excepcionals, imprevisibles i justificadament necessàries per la bona prestació del servei públic**. I cap d'aquestes premisses es donava en aquest cas. L'ordre expressa del director no ha estat sinó el resultat “previsible” de seguir una política de contractació de mínims que acaba constatant allò que ja havíem estat advertint-li des de fa temps.

És evident que cobrint al límit dels mínims presencials establerts (establerts per ocasions excepcionals i no previstes), qualsevol ocasió habitual i previsible (com la baixa per IT d'un treballador a última hora) es convertirà en un problema per contractar un treballador substituït amb poques hores d'anticipació a l'inici del seu torn de treball. I **aquest problema fruit de la política de contractació que segueix actualment l'Administració, no pot traslladar-se ni anar en perjudici dels treballadors** que, ja havent de suportar un treball amb condicions de servei precari, només els falta que es converteixi en habitual la obligació de doblar torns i fer hores extra, sota l'amenaça d'iniciar-se un procediment disciplinari en cas d'incompliment. I tot, a causa tan sols de la **nefasta gestió de personal i nefasta política de mínims que ja no estem disposats a suportar més temps.**

Per tot, us informem que **IAC-CATAC posarà en coneixement de les persones responsables del Departament de Justícia** la situació viscuda el passat dia 8 de juny a Can Llupià, per tal de denunciar-los la situació que estem patint, amb la finalitat d'arribar a una solució que impedeixi que aquest tipus de situacions tornin a succeir.

Sol·licitarem la cobertura de les vacants pressupostades i no cobertes i un augment dels mínims presencials a tots els centres, per tal de cobrir, no ho oblidem, necessitats habituals i previsibles, com ho era la situació que es va donar al CE Can Llupià el passat dia 8 de juny de 2018.

I és que “la millor defensa, un bon CATAC!”

Us seguirem informant.

IAC-CATAC
Secció sindical de Justícia Juvenil